

Th. Nielsen: Efter den Opmærksomhed, med hvilken Forhandlingerne høres, er der vel ikke Grund til at tale vidtløftigere om de Sager, som her foreligge. Et Par Bemærkninger kan jeg dog ikke undlade at gøre, særlig foranlediget ved, hvad den høitærede Kultusminister fremsførte angaaende den steenstrupske Indberetning. Den høitærede Minister siger, at han er rede til at give os almindelige Talindstillinger angaaende Fordelingen til Høiskolerne; men hvad kan det i Grunden nytte at faae Talindstillingerne, naar vi komme til at mangle Motiverne for disse Talindstillinger? Man burde vel holde sig overbevist om, at naar man i Virkeligheden fik Motiverne, vilde det, derjom der er Et og Andet, der ikke er tilfredsstillende, fuldstændig oplæres. Jeg skal villig indrømme, at det er vanskeligt, naar man foretager Fordelingen, at gøre Alle tilpas. Jeg skal for Resten erindre den høitærede Kultusminister om, at hans Forgænger meget beredvillig sendte os den nævnte Betænkning. Det forekommer mig ogsaa at være en besynderlig Hemmelighedsfuldhed, der skal hvile over denne Betænkning, naar der ses hen til, at med Hensyn til Bevillingen til Lærerkursus for alle de mange Lærere, der saa komme til Njøbenhavn for at gjenneemgaa dem, faae vi mange forskjellige Betænkninger at se, som meget beredvillig blive tilstillede os fra Hr. Fjord gennem den høitærede Minister. Naar Ministeren bemærkede, at han ingenlunde vil gaa ind paa, at Folkethinget eller dets Udvalg fik Leilighed til at kritisere Betænkningen over de enkelte Skoler og Personer, saa iagttager han ikke samme Forsigtighed overfor de nævnte Lærerkursus; der faae vi Erklæringer over de enkelte Personer, og det ikke fra en enkelt Mand, men fra en hel Række af Mænd, der have havt Kursus. For Resten staar det jo i Ministerens Magt at mærke Betænkningen „fortrolig“; Finantsudvalget har jo forskjellige „fortrolige“ Ting; det behøver jo ikke at komme til Offentlighedens Kundskab, hvis Noget ikke egner sig dertil. Den Bei har Ministeren jo altid at gaa, i saa Henseende kan han lære af sin Kollega, Krigs- og Marineministeren, der meget ofte har saadanne „fortrolige“ Sager, og han kan vel forøvrigt ogsaa lære af sine øvrige Kolleger, saa jeg tror egentlig ikke, at Ministeren handler ret i Forstaaelse med den Betingelse, under hvilken Thinget fandt sig i Bevillingen til Steenstrup. Den høitærede Ministers Forgænger var da ogsaa meget villig til at sende os Beretningen. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Strid, men er det Offentligheden, Ministeren er bange for,

staar det jo i hans Magt at faae den forhindret. — Med det Samme jeg har Ordet, kan jeg ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger angaaende Regtelseerne til Realskolerne. Den høitærede Minister bemærkede, at han havde noget ondt ved at forstaa denne Regtelse og den Motivering, den erede Ordfører er fremkommen med. Naar den høitærede Minister bemærkede, at disse Skoler ikke kunde staa paa deres egne Ben, uagtet al den Interesse, der var for dem, er det fuldstændig rigtigt, men det er da ogsaa Noget, Udvalget ikke bestrider. Udvalget har foreslaaet bevilget til disse Skoler 50,000 Kr., og det er ikke saa Lidt, saa meget mere, som disse Skoler ere opkomne i de sidste Aaringer. Forøvrigt staar jeg ingenlunde i den Formening, at disse Understøttelser ere Noget, med hvilket der skal standjes for evige Tider, langtfra, men jeg skal ikke undlade at gjøre opmærksom paa en eller maaste to af Grundene til den foreløbige Standsning iaar. Det veed den høitærede Minister vist meget godt, at samtidig med, at man giver disse Understøttelser til den Række Skoler, er det baade Thingets og Udvalgets Duffe, at man med det Samme, om jeg maa bruge det Udtryk, høinede den almindelige Undervisning i Bjerne, men det sker langtfra alle Steder; der er Steder, hvor man i Bjerne viser sig temmelig uvillig lige overfor den almindelige Undervisning samtidig med, at man giver rigelig Understøttelse til sine Realskoler. Derjom den høitærede Minister vil have bestemte Fakta, skal jeg f. Ex. henvise til Byen Veile. Der har man en Realskole, der understøttes med 3,000 Kr., og Ministeren har selv givet sit Mende til, at Kommunen opretter en Realskole desforuden, hvilket jeg ikke skal sige Noget til, naar det ikke samtidig gaar ud over den Skole, hvor de fattige Børn som Regel søge hen. Den høitærede Minister vil være vidende om, at han selv for nylig har givet sit Mende til, at en hel Del af de Børn, der tidligere have søgt Veile Friskole, der kan være kummerlig nok, vises ud derfra for at komme ud i Søndermarkens Skole, uagtet denne Befolkning ellers i enhver Henseende regnes til Byens, og i den nævnte Skole faae de saa kun hver anden Dags Undervisning. Jeg tror ikke, at det er rigtigt overfor de Fattiges Undervisning, at man, samtidig med at man gjør Meget for Realundervisningen, snarest lader den anden gaa tilbage. Dette er en af Grundene til, at Udvalget iaar har foretaget en Standsning, idet det derved vil give Bjerne tilkjende, at samtidig med, at man er meget velvillig overfor Realundervisningen og gjerne vil støtte den, maa man dog gjøre